

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. január 26.*

„Fellebbezés — Dömping — 501/2013/EU végrehajtási rendelet — Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott kerékpárok behozatala — A Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az e behozatalra történő kiterjesztése — 1225/2009/EK rendelet — 13. cikk — Kijátszás — 18. cikk — Az együttműködés hiánya — Bizonyíték — Egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese — Az indokok közötti ellentmondás — Az indokolási kötelezettség megsértése — Az eljárási jogok megsértése”

A C-248/15. P., C-254/15. P. és C-260/15. P. sz. egyesített ügyekben,

a **Maxcom Ltd** (székhelye: Plovdiv [Bulgária], képviselik: L. Ruessmann avocat és J. Beck solicitor)

fellebbezőnek,

a többi fél az eljárásban:

a **City Cycle Industries** (székhelye: Colombo [Srí Lanka], képviselik: T. Müller-Ibold Rechtsanwalt és F.-C. Laprévotte avocat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselet kezdetben: S. Boelaert, később: H. Marcos Fraile és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítők: R. Bierwagen és C. Hipp Rechtsanwältin)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselet: J.-F. Brakeland és M. França, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban (C-248/15. P),

és

az **Európai Bizottság** (képviselet: J.-F. Brakeland és M. França, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

a többi fél az eljárásban:

a **City Cycle Industries** (székhelye: Colombo, képviselik: T. Müller-Ibold Rechtsanwalt és F.-C. Laprévotte avocat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli kezdetben: S. Boelaert, később: H. Marcos Fraile és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőik: R. Bierwagen és C. Hipp Rechtsanwältin)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Maxcom Ltd** (székhelye: Plovdiv, képviselik: L. Ruessmann avocat és J. Beck solicitor)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban (C-254/15. P),

valamint

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli kezdetben: S. Boelaert, később: H. Marcos Fraile és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőik: R. Bierwagen és C. Hipp Rechtsanwältin)

fellebbezőnek,

a többi fél az eljárásban:

a **City Cycle Industries** (székhelye: Colombo, képviselik: T. Müller-Ibold Rechtsanwalt és F.-C. Laprèvote avocat)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselek: J.-F. Brakeland és M. França, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

a **Maxcom Ltd** (székhelye: Plovdiv, képviselik: L. Ruessmann avocat és J. Beck solicitor)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban (C-260/15. P),

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. május 27-én, május 29-én, illetve június 1-jén benyújtott három fellebbezése tárgyában,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, Juhász E., C. Vajda, K. Jürimäe (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. június 2-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. szeptember 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A fellebbezéseikben a Maxcom Ltd, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság az Európai Unió Törvénysszéke 2015. március 19-i City Cycle Industries kontra Tanács ítéletének (T-413/13, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:164) a hatályon kívül helyezését kéri, mely

ítélettel a Törvényszék megsemmisítette a 990/2011/EU végrehajtási rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2013. május 29-i 501/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 153., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) 1. cikkének (1) és (3) bekezdését a City Cycle Industries-t (a továbbiakban: City Cycle) érintő részében.

Jogi háttér

- 2 A jogviták tényállásának idején a dömpingellenes intézkedéseknek az Európai Unió által történő elfogadására irányadó rendelkezéseket a 2012. december 12-i 1168/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2012. L 344., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazta.
- 3 E rendelet 13. cikke, melynek címe „Az intézkedések kijátszása”, a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára. Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül. A kijátszás a harmadik országok és a Közösség, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és a Közösség közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódok alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik [helyesen: amelyek rendszerint nem tartoznak] az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait; az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását; az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és gyártók termékeiket a gyártók termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett termelőkön keresztül exportálják; továbbá a (2) bekezdés szerinti körülmények között az alkatrészeknek a Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.

(2) A Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban levő intézkedések kijátszásának, ha:

- a) a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt indult, illetve jelentősen megnövekedett, és a kérdéses alkatrészek az intézkedések által érintett országból származnak, és

- b) az alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát teszik ki, azzal a kivétellel, hogy semmilyen esetben nem tekinthető kijátszásnak, ha a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték magasabb az előállítási költség 25%-ánál; és
- c) az aláírása a vám javító hatásait a hasonló összeszerelt termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló vagy ugyanolyan termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában.

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve az érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően bizottsági rendelettel lehet megindítani, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően, vagy kérjen biztosítékot. A vizsgálatokat, amelyek lefolytatásához a vámhatóságok segítséget nyújthatnak, és amelyeket kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le. Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság javaslatára a Tanács határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. Ennek a rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(4) A 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez. A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek az e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó termelővel.

A mentességet a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozata alapján vagy az intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi határozat alapján kell megadni, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.

[...]

- 4 Az említett rendelet 18. cikke a következőket írta elő:

„(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők.

[...]

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.”

A jogviták előzményei és a vitatott rendelet

- 5 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–28. pontja ismerteti. A jelen eljáráshoz szükséges részben ezen előzmények a következőképpen foglalhatók össze.
- 6 Az Európai Kerékpárgyártók Szövetsége (European Bicycle Manufacturers Association, EBMA) 2012. augusztus 14-én három uniós kerékpárgyártó nevében kérelmet nyújtott be Bizottsághoz a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2011. október 3-i 990/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2011. L 261., 2. o.) által bevezetett dömpingellenes intézkedések Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származó kerékpárimportok által megvalósuló esetleges kijátszásának a kivizsgálása iránt.
- 7 2012. szeptember 25-én a Bizottság elfogadta a 990/2011 végrehajtási rendelet által elrendelt dömpingellenes intézkedéseknek az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatala által megvalósuló esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálat kezdeményezéséről és az ilyen behozatalok nyilvántartásba vételének elrendeléséről szóló 875/2012/EU rendeletet (HL 2012. L 258., 21. o.).
- 8 A Bizottság e vizsgálat megindításáról 2012. szeptember 26-án tájékoztatta a City Cycle-t, amely Srí Lankában székhellyel rendelkező, az Unióba kerékpárokat exportáló társaság, és megküldte a számára az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentesség iránti kérelem nyomtatványát. A City Cycle-t felkérték, hogy az említett nyomtatványt legkésőbb 2012. november 2-ig küldje vissza. A City Cycle a választ 2012. október 30-án nyújtotta be a Bizottsághoz.
- 9 A Bizottság 2013. január 21-én ellenőrző látogatást tett a City Cycle helyiségeiben.
- 10 2013. január 31-én a Bizottság arról értesítette a City Cycle-t, hogy az alaprendelet 18. cikkét szándékozik alkalmazni.
- 11 2013. március 21-én a Bizottság a City Cycle-nak, valamint a Srí Lanka-i és kínai hatóságoknak megküldte az átrakodási és összeszerelési tevékenységre vonatkozó megállapításait tartalmazó általános tájékoztatót, amelyben kifejti azon szándékát, hogy a Kínából származó kerékpárok behozatalára kivetett dömpingellenes vámnak a Srí Lankából származó behozatalokra való kiterjesztését javasolja. Ezen intézmény az említett dokumentumban elutasította továbbá a City Cycle mentesség iránti kérelmét.
- 12 2013. május 29-én a Tanács elfogadta a vitatott rendeletet.
- 13 A megtámadott rendelet (35)–(42) preambulumbekzdésében a Tanács a Srí Lanka-i társaságok együttműködésének a mértékét illetően lényegében közölte, hogy az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése alapján mentesség iránti kérelmet előterjesztő hat Srí Lanka-i társaság közül csupán három esetében volt megállapítható az együttműködés. E három társaság tekintetében – mivel az egyik visszavonta a mentesség iránti kérelmét, a másik kettő pedig nem működött együtt kielégítő módon – a következtetéseket az alaprendelet 18. cikke alapján a rendelkezésre álló adatokra alapították.
- 14 Az említett rendelet (58) preambulumbekzdésében a Tanács megállapította, hogy fennáll a Srí Lanka és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett megváltozása.

- 15 A vitatott rendelet (77)–(82) preambulumbekzdésében a Tanács elemezte azon kijátszási gyakorlat jellegét, amely az ezen harmadik ország és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének e megváltozását okozta.
- 16 Az átrakodási tevékenységet érintően e rendelet (77)–(79) preambulumbekzdése a következőket állapítja meg:
- „(77) A kezdetben együttműködő Srí Lanka-i vállalatok exportja a referencia-időszakban az Unióba irányuló összes Srí Lanka-i export 69%-át képviselte. A kezdetben együttműködő hat vállalatból három tekintetében a vizsgálat nem tárt fel átrakodási tevékenységeket. A fennmaradó exportot illetően a (35)–(42) preambulumbekzdésben foglaltak szerint nem volt együttműködés.
- (78) Ezért tekintettel a Srí Lanka és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének az (58) preambulumbekzdésben leírt, az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének értelmében történt megváltozására és arra a tényre, hogy nem minden Srí Lanka-i gyártó/exportőr állt elő és/vagy működött együtt, megállapítható, hogy a szóban forgó gyártók/exportőrök kivitele az átrakodási gyakorlatnak tulajdonítható.
- (79) Ezek alapján megerősítést nyert az a tény, hogy a Kínából származó termékeket Srí Lankán átrakodták.”
- 17 Az említett rendelet (81) és (82) preambulumbekzdésében a Tanács megállapította, hogy az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének értelmében vett összeszerelési tevékenység nem volt megállapítható.
- 18 Ugyanezen rendelet (92), (96) és (110) preambulumbekzdésében a Tanács először is megállapította, hogy a hatályos dömpingellenes intézkedések kikerülésének a szándékán kívül nem áll fenn egyéb ok vagy gazdasági indok, másodsor rámutatott ezen intézkedések javító hatásainak az aláásására, és harmadszor megállapította a korábban megállapított rendes érték tekintetében a dömping fennállását.
- 19 E körülmények között a Tanács a vitatott rendelet (115) preambulumbekzdésében megállapította, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszás megvalósult a Srí Lankában való átrakodás tevékenységével.
- 20 A vitatott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a 990/2011 végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében kivetett 48,5%-os végleges dömpingellenes vámot a Tanács kiterjesztette a Srí Lankában feladott, akár onnan származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára. Az említett rendelet 1. cikkének (3) bekezdése előírja a 875/2012 rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett ezen importokra kiterjesztett vám beszedését.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 21 A Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 9-én benyújtott keresetlevelében a City Cycle a vitatott rendelet 1. cikke (1) és (3) bekezdése öt érintő részének a megsemmisítésére irányuló keresetet terjesztett elő.
- 22 A Törvényszék Hivatalához benyújtott külön beadványban a City Cycle kérelmezte, hogy az ügrről a Törvényszék eljárási szabályzata 76a. cikkének az ezen bíróság előtti eljárás idején hatályos változatában előírt gyorsított eljárás keretében határozzanak. A Törvényszék hetedik tanácsa a gyorsított eljárás iránti kérelemnek a 2013. október 8-i határozatában helyt adott.

- 23 A Törvényszék Hivatalához 2013. október 17-én benyújtott beadványában a Bizottság kérelmezte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2013. november 11-i végzésében a Törvényszék hetedik tanácsának elnöke helyt adott a Bizottság beavatkozási kérelmének. A Törvényszék eljárási szabályzata 76a. cikke 2. §-a második albekezdésének az ezen bíróság előtti eljárás idején hatályos változatára tekintettel azonban a Bizottság számára nem engedélyezték, hogy beavatkozási beadványt nyújtson be.
- 24 A Törvényszék Hivatalához 2014. március 19-én benyújtott beadványában a Maxcom kérelmezte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2014. július 16-i végzésében a Törvényszék hetedik tanácsának elnöke helyt adott e kérelemnek.
- 25 A Bizottság 2014. június 25-én kérelmezte, hogy engedélyezzék a számára, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 64. cikkének az ezen bíróság előtti eljárás idején hatályos változata alapján beavatkozási beadványt nyújtson be. A Törvényszék elutasította ezt a kérelmet.
- 26 A City Cycle a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztása érdekében öt jogalapra hivatkozott. Az első jogalapot az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének és 18. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapította. E jogalap első részében a City Cycle a Tanácsnak a kereskedelem szerkezetében bekövetkezett változással kapcsolatos megállapítását vitatja. Az említett jogalap második részében a City Cycle a Tanácsnak a különösen a vitatott rendelet (78) preambulumbekzdésében tett, átrakodási tevékenységre vonatkozó megállapítását vitatta. A második jogalap az alaprendelet 18. cikke, az arányosság elve és az indokolási kötelezettség megsértésén alapult. Ez a jogalap a Tanácsnak a City Cycle együttműködésének a hiányával kapcsolatos megállapításaira vonatkozott. A harmadik jogalap a gondosság és a megfelelő ügyintézés elvének, valamint e rendelet 18. cikke (4) bekezdésének és a City Cycle védelemhez való jogának megsértésén alapult. Annak bizonyítására irányult, hogy a Tanács egyrészt nem megfelelően tájékoztatta azon szándékáról, hogy a mentesség iránti kérelmét el kívánja utasítani, és másrészt nem biztosította számára az iratokhoz való teljes hozzáférést. A negyedik jogalap az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapult. A City Cycle e jogalap keretében arra hivatkozott, hogy hátrányosan megkülönböztető bánásmódot alkalmaztak vele szemben az ugyanazon kereskedelmi modellt alkalmazó egyik versenytársához képest. Az ötödik jogalap az említett rendelet 13. cikke (1) bekezdésének és az egyenlő bánásmód elvének a megsértésén alapult. Ez a jogalap a Tanácsnak a dömping fennállásával kapcsolatos megállapításaira vonatkozott.
- 27 A Törvényszék előtt a tárgyaláson a Bizottság vitatta a kereset egészének elfogadhatóságát arra hivatkozva, hogy a City Cycle nem Srí Lanka-i gyártó vagy exportőr, hanem helyi szolgáltató, aki egy kínai vállalat nevében jár el.
- 28 A Törvényszék a megtámadott ítéletben elutasította a Bizottságnak a kereset elfogadhatóságára vonatkozó érveit. A jogkérdést illetően megalapozatlanság miatt elutasította a City Cycle által a keresetének alátámasztása érdekében hivatkozott első jogalap első részét, valamint a második, a harmadik, a negyedik és az ötödik jogalapot.
- 29 A Törvényszék azonban helyt adott az első jogalap második részének. A City Cycle ezen rész alátámasztása érdekében többek között az első kifogásra hivatkozott, mely a vitatott rendelet (78) preambulumbekzdését érintő értékelési hibán alapult. E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 82–97. pontjában először is a City Cycle által a vizsgálat során benyújtott adatokat elemezte. Megállapította, hogy ezek az információk nem tették lehetővé annak a bizonyítását, hogy valóban Srí Lanka-i származású kerékpárexportőr, vagy hogy megfelelt az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében előírt kritériumoknak.
- 30 Másodszer ezen ítélet 98. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács nem rendelkezett bizonyítékkal ahhoz, hogy a vitatott rendelet (78) preambulumbekzdésében kifejezetten megállapítsa, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységben vett részt.

- 31 Harmadszor a megtámadott ítélet 99. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy kétségkívül nem zárható ki, hogy valamennyi olyan gyakorlat, eljárás vagy munka közül, amelynek az eredeti dömpingellenes vám kivetésén kívül az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, a City Cycle részt vett átrakodási tevékenységben. E bíróság szerint azonban abból, hogy a City Cycle nem tudta bizonyítani azt, hogy valóban Srí Lanka-i jog szerinti gyártó, vagy hogy megfelelt az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének, a Tanács nem következtethetett arra automatikusan, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységet végzett, mivel ennek lehetősége egyáltalán nem következik az alaprendeletből vagy az ítélkezési gyakorlatból.
- 32 A Törvényszék ezért megállapította, hogy az első jogalap második részének helyt kell adni, anélkül hogy szükség lenne a City Cycle további kifogásainak vizsgálatára.
- 33 Következésképpen a Törvényszék a vitatott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését a City Cycle-t érintő részében megsemmisítette.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 34 A C-248/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Maxcom azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet az első jogalap második része tekintetében;
 - a City Cycle által a Törvényszék elé terjesztett első jogalapot teljes egészében utasítsa el; és
 - a City Cycle-t kötelezze a jelen fellebbezési eljárás, valamint a Törvényszék előtti eljárásban való beavatkozás keretében a Maxcom részéről felmerült költségek viselésére.
- 35 A C-254/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, a City Cycle-t kötelezze a költségek viselésére, és
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli vizsgálat céljából, és a két eljárásban felmerült költségekről jelenleg ne határozzon.
- 36 A C-260/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, a City Cycle-t kötelezze a Tanács részéről a két eljárásban felmerült költségek viselésére, és
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli vizsgálat céljából, és a két eljárásban felmerült költségekről jelenleg ne határozzon.
- 37 A C-248/15. P., C-254/15. P. és C-260/15. P. sz. egyesített ügyekben benyújtott válaszbeadványában a City Cycle azt kéri, hogy a Bíróság:
- teljes egészében utasítsa el a megtámadott ítélettel szemben benyújtott fellebbezéseket;
 - másodlagosan részben semmisítse meg a vitatott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését azokban a részükben, amelyekben e rendelkezések a Kínából származó kerékpárokra kivetett dömpingellenes vámot a City Cycle-ra kiterjesztik, és elutasítják az ezen utóbbi által előterjesztett mentesség iránti kérelmet;

- a Maxcomot, a Tanácsot és a Bizottságot kötelezze a két eljárásban felmerülő költségek viselésére, és
 - fogadjon el bármely más olyan intézkedést, amelyet megfelelőnek vél.
- 38 A Bíróság elnöke 2015. augusztus 4-i határozatával az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-248/15. P., C-254/15. P. és C-260/15. P. sz. ügyeket.

A fellebbezésekről

- 39 A Maxcom, a Tanács és a Bizottság fellebbezésében felhozott jogalapok nagyrészt fedik egymást, és lényegében négy csoportra oszthatók.
- 40 Először is a Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel elmulasztotta a City Cycle keresete elfogadhatóságának az értékelését. Másodszor a Maxcom, a Tanács és a Bizottság lényegében azzal érvel, hogy a Törvényszék az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének az alkalmazása tekintetében többször tévesen alkalmazta a jogot. Harmadszor a Tanács és a Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet esetében hiányzik az indokolás, valamint az indokolás ellentmondásos. A Tanács arra is hivatkozik, hogy a Törvényszék eltorzította az elé terjesztett tényeket. Negyedszer a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az eljárási jogait.

A kereset elfogadhatatlansága elbírálásának a Törvényszék által való elmulasztása által megvalósuló téves jogalkalmazásra alapított jogalapról

A felek érvei

- 41 A Bizottság kifogásolja a Törvényszékkel szemben, hogy nem vizsgálta a kereset elfogadhatóságát, mivel a Bizottság által a tárgyaláson felvetett érvekre válaszul először is a megtámadott ítélet 43. pontjában annak megállapítására szorítkozott, hogy a Bizottság beavatkozó félként nem jogosult arra, hogy a kereset elfogadhatatlanságára alapított elfogadhatatlansági kifogást terjesszen elő, és másodszor ezen ítélet 44. pontjában annak a megállapítására, hogy a jogalap a bírósági eljárás különösen késői szakaszában került előterjesztésre, és harmadszor, ugyanezen pontban annak a megállapítására, hogy a Bizottság csupán feltevéseket terjesztett elő, bizonyítékokat nem.
- 42 Márpedig először is a Bizottság álláspontja szerint a Törvényszék azon döntése, hogy nem vizsgálja a kereset elfogadhatóságát, ellentétes a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatával, amely szerint az elfogadhatatlanságot az uniós bíróságnak hivatalból kell megállapítania. Másodszor az a tény, hogy a Bizottság csak a tárgyaláson terjeszthetett elő elfogadhatatlansági kifogást, a Törvényszék azon döntésének eredménye, hogy beavatkozási beadvány benyújtását nem engedélyezte számára. Harmadszor a Bizottság hangsúlyozza, hogy a Törvényszéknek a dosszié elemei alapján tudnia kellene, hogy a City Cycle nem bizonyította, hogy kerékpárok gyártója vagy exportőre.
- 43 A City Cycle vitatja a Bizottság érveit.

A Bíróság értékelése

- 44 Meg kell állapítani, hogy a Törvényszék először is a megtámadott ítélet 42. és 43. pontjában megállapította, hogy mivel egyrészt a Bizottság a Tanács kérelmeit támogató beavatkozó fél, és másrészt a Tanács nem hivatkozott a kereset elfogadhatatlanságára, a Bizottság nem jogosult az ezen elfogadhatatlanságra alapított elfogadhatatlansági kifogás előterjesztésére, és a Törvényszék azt nem

köteles megvizsgálni. Ezt követően a Törvényszék ezen ítélet 44. pontjában megállapította, hogy a Bizottság e tekintetben csupán feltételezéseket terjesztett elő. Végezetül ugyanezen pontban e bíróság megjegyezte, hogy e feltételezéseket az eljárás különösen késői szakaszában terjesztették elő.

- 45 Így a Bizottság állításaival ellentétben a Törvényszék semmiképpen nem mulasztotta el a kereset elfogadhatóságának az elbírálását. Megvizsgálta a Bíróság azon érveit, amelyek szerint a City Cycle nem Srí Lanka-i gyártó vagy exportőr, hanem egy kínai vállalkozás nevében eljáró helyi szolgáltató. Ezen vizsgálat nyomán megállapította, hogy ezen érvek, amelyeket a tárgyaláson terjesztettek elő, nem a City Cycle és a kérdéses kínai vállalkozás közötti kapcsolatokat érintő új bizonyítékon alapulnak, és ezért azok pusztán feltételezések. Következésképpen elutasította a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást.
- 46 Nem állapítható meg tehát, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy nem értékelte a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságát. Ebből az következik, hogy a jelen jogalapot megalapozatlanság miatt el kell utasítani.

Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapított jogalapokról

A felek érvei

- 47 A jogalapok második csoportja a megtámadott ítélet 98. és 99. pontja ellen irányul. A Maxcom, a Tanács, és a Bizottság lényegében úgy vélik, hogy e pontokban téves jogalkalmazásra került sor, mivel a Törvényszék nem alkalmazta helyes módon az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdését.
- 48 Először is a Maxcom és a Bizottság a Törvényszékekkel szemben annak a megállapítását kifogásolja, hogy a Tanács azon következtetés alapján, amely szerint a City Cycle nem valódi, Srí Lanka-i jog szerinti kerékpárgyártó, és nem végez az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerinti küszöbértéket meghaladó összeszerelési tevékenységet, nem állapíthatta meg azt, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységet folytat. Márpedig először is a Maxcom álláspontja szerint a jelen ügyre jellemzőhöz hasonló körülmények között, amelyek keretében a City Cycle kínai származású alkatrészeket importált, és kerékpárokat exportált az Unióba annak bizonyítása nélkül, hogy termelő, vagy hogy az összeszerelési tevékenysége meghaladja az e rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében megállapított küszöbértékeket, meg lehet állapítani az átrakodások fennállását. Másodszor a Maxcom úgy véli, hogy a Törvényszék „jutalmazza” a City Cycle-t azért, amiért hiánytalan, ellentmondásos és ellenőrizhetetlen információkat szolgáltatott. Harmadszor a Maxcom közli, hogy a Törvényszék értékelése sem az alaprendelet céljának, sem a Bíróság azon állandó ítélkezési gyakorlatának nem felel meg, amely szerint a dömpingellenes vizsgálat lefolytatásával és a dömpingellenes intézkedések elfogadásával megbízott intézmények (a továbbiakban: uniós intézmények) széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek e vizsgálatok keretében.
- 49 Másodszor a Tanács és a Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen követelte meg az uniós intézményektől annak a bizonyítását, hogy a vizsgálat tárgyát képező ország valamennyi exportáló-gyártója átrakodási tevékenységet folytat, és ezért megfordította a bizonyítási terhet. Először is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése az uniós intézményeket arra kötelezi, hogy országonkénti elemzést végezzenek, és nem egyéni exportőrönkénti elemzést, mely utóbbi elemzés az exportáló-gyártók feladata. Másodszor az ilyen értelmezés kiüresítené az alaprendelet 13. cikke (4) bekezdésének az értelmét. Harmadszor a Törvényszék a „kijátszási gyakorlat” fogalmát összekeverte annak egy megnyilvánulási formájával, az átrakodással. Negyedszer az átrakodás egyéni esetekben történő megállapításának a megkövetelése figyelmen kívül hagyja a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a kijátszás fennállásának

a megállapítása tekintetében. Ötödször a Törvényszék az elé terjesztett különböző megsemmisítési jogalapok értékelése keretében nyilvánvalóan ellentmondásos értelmezést alkalmazott a „kijátszási gyakorlat” fogalmával kapcsolatban.

- 50 Harmadszor a Maxcom, a Tanács és a Bizottság azt állítják, hogy bár a Tanácsnak az átrakodásra vonatkozó következtetései tévesek, a vitatott rendelet megsemmisítése nem igazolt. A Maxcom álláspontja szerint ugyanis a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a téves jogalkalmazás csak abban az esetben igazolja az érintett jogi aktus megsemmisítését, ha e téves jogalkalmazás hiányában a globális értékelés eltérő lett volna. Ezenfelül a Tanács és a Bizottság emlékeztet arra, hogy a megtámadott ítélet kétségbe vonja e rendelet (78) preambulumbekzdését, amelyben a Tanács megállapította, hogy mivel a kerékpárok Srí Lanka-i exportáló-gyártói közül nem mindegyik állt elő, és nem mindegyik működött együtt, a szóban forgó exportáló-gyártók kivitele az átrakodási gyakorlatnak tulajdonítható. E preambulumbekzdésből tehát az következik, hogy a Srí Lankában való átrakodás fennállásának a megállapítása nem kizárólag azon a megállapításon alapul, amely szerint a City Cycle ilyen tevékenységet folytatott. Következésképpen a Bizottság azzal érvel, hogy még ha a Tanács tévesen is alkalmazta a jogot annak a megállapításakor, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységben vett részt, jogosan vonta le a többi Srí Lanka-i exportáló-gyártóra, valamint a kereskedelem szerkezetének a megváltozására vonatkozó bizonyítékok alapján azt a következtetést, hogy Srí Lankában átrakodásra került sor.
- 51 A City Cycle vitatja ezen érvek elfogadhatóságát, mivel azok a Törvényszék azon következtetését vitatják, amely szerint nem volt elegendő bizonyíték a részéről folytatott átrakodási tevékenység fennállására vonatkozóan, tehát ténybeli értékelésre vonatkoznak. A City Cycle ezen érveket érdemben is vitatja.

A Bíróság álláspontja

– Az elfogadhatóságról

- 52 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – főszabály szerint – a Törvényszék által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Amennyiben ugyanis e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, továbbá az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani. E mérlegelés tehát – eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől – nem minősül a Bíróság felülvizsgálati jogkörébe tartozó jogkérdésnek.
- 53 A bizonyításra vonatkozóan alkalmazandó szabályok állítólagos megsértése azonban olyan jogkérdésnek minősül, amely elfogadható a fellebbezés szakaszában (2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 44. pont).
- 54 Márpedig a Maxcom, a Tanács és a Bizottság az általuk a jogalapok jelen csoportjának alátámasztásképpen hivatkozott kifogások keretében lényegében azt kifogásolják a Törvényszékkel szemben, hogy figyelmen kívül hagyta a bizonyítási teherre, valamint az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszás fennállásának a bizonyítását illetően megkövetelt szintre vonatkozó szabályokat. Következésképpen a City Cycle-nak a jogalapok jelen csoportjának az elfogadhatatlanságára vonatkozó érvének nem lehet helyt adni.

– Az ügy érdeméről

i) Előzetes észrevételek

- 55 A Maxcom, a Tanács és a Bizottság által a jogalapok első csoportja keretében előterjesztett kifogások közül valamennyi a bizonyítási teher és a kijátszással kapcsolatban megkövetelt bizonyítási szint kérdését érinti olyan körülmények között, amelyekre az jellemző, hogy az érintett exportáló-gyártók egy része nem működött együtt a vizsgálat során, vagy nem működött együtt megfelelő módon.
- 56 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, az ezen tényadatok értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 A kijátszást érintő bizonyítási terhet érintően továbbá meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint a dömpingellenes intézkedések kijátszásának a fennállása akkor bizonyított, ha négy feltétel teljesül. Először is a valamely harmadik ország és az Unió, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének meg kell változnia. Másodszor e változásnak olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként kell előállnia, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka nem volt. Harmadszor fenn kell állniuk olyan tényezőknél, amelyek bizonyítják, hogy az uniós ágazat tekintetében kár következik be, vagy a dömpingellenes vám javító hatásait aláássák. Negyedszer bizonyítékoknak kell rendelkezésre állniuk a dömping fennállására vonatkozóan.
- 58 E rendelet 13. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottság feladata, hogy vizsgálatot indítson olyan bizonyítékok alapján, amelyekből *prima facie* megállapítható a kijátszási gyakorlat fennállása. A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében e rendelkezés megalapozza azt az elvet, amely szerint a kijátszásra vonatkozóan az uniós intézmények viselik a bizonyítási terhet (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35. pont).
- 59 Ezenfelül az alaprendelet 13. cikkének szövegéből és szerkezetéből az következik, hogy a kijátszás fennállásának a megállapítása érdekében ezen intézményeknek globális értékelést kell végezniük, amely a kijátszásra vonatkozó vizsgálat által érintett harmadik országra teljes egészében vonatkozik. Ezzel szemben ezen intézményeknek az ilyen kijátszás bizonyításához nem kell elemezniük minden egyes egyéni exportáló-gyártó helyzetét, ez az elemzés az egyéni exportáló-gyártók feladata az e rendelet 13. cikkének (4) bekezdése alapján előterjesztett kérelmek keretében.
- 60 Az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése ugyanis azt írja elő, hogy ha a dömpingellenes intézkedések kijátszása bizonyított, ezen intézkedések többek között kiterjeszthetők a harmadik országokból származó hasonló termékek importjaira. Ezenfelül e rendelet 13. cikkének (4) bekezdése előírja annak a lehetőségét, hogy az ezen harmadik országban székhellyel rendelkező exportáló-gyártók mentességet szerezzenek abban az esetben, ha ezt kérelmezik, ha az említett intézkedések hatálya alá tartozó exportáló-gyártóval nem állnak kapcsolatban, és ha bizonyították, hogy nem valósítottak meg kijátszási gyakorlatot. E rendelkezés előírja, hogy a mentesség iránti kérelmeket kellőképpen indokolni kell.

- 61 Amint tehát azt a Tanács és a Bizottság megállapítja, az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint a dömpingellenes intézkedések kijátszása fennállásának a megállapítására vonatkozó bizonyítás az uniós intézmények részéről az említett harmadik ország teljessége vonatkozásában történik, és az egyes egyéni exportáló-gyártók feladata annak a bizonyítása, hogy a konkrét helyzetük igazolja az e rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentesség megadását.
- 62 Végezetül a kijátszás fennállásának az alátámasztásához az exportáló-gyártók által tanúsított nem megfelelő együttműködés, vagy az ilyen együttműködés hiánya esetében megkövetelt bizonyítási szint tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet egyetlen rendelkezése sem ruház a Bizottságra a kijátszás fennállásának vizsgálata keretében olyan hatáskört, amely lehetővé tenné számára, hogy arra kényszerítse a panasszal érintett gyártókat vagy exportőröket, hogy vegyenek részt a vizsgálatban, vagy hogy szolgáltatassanak információkat. A Bizottság tehát a szükséges információk szolgáltatása tekintetében az érdekelt felek önkéntes együttműködésére van utalva (2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 32. pont).
- 63 Ezen okból kifolyólag rendelkezett úgy az uniós jogalkotó az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésében, hogy ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők (2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 33. pont).
- 64 Továbbá ugyanezen rendelet 18. cikkének (6) bekezdése pontosítja, hogy ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.
- 65 Az olyan körülmények vonatkozásában, amelyek azzal jellemezhetők, hogy az exportáló-gyártók semmilyen módon nem működnek együtt, a Bíróság megállapította, hogy bár az alaprendelet és különösen 13. cikkének (3) bekezdése előírja azt az elvet, amely szerint a kijátszásra vonatkozóan az uniós intézmények viselik a bizonyítási terhet, az alaprendelet 18. cikkének (1) és (6) bekezdése, annak előírásával, hogy az érdekelt felek együttműködésének hiányában ezen intézmények a rendelkezésre álló tények alapján tehetik meg a kijátszás fennállására vonatkozó vizsgálati megállapításait, és azok a felek, akik nem működtek együtt, kevésbé kedvező helyzetbe kerülhetnek, mint ha az említett vizsgálat keretében együttműködtek volna, egyértelműen az említett bizonyítási teher könnyítésére irányul (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35. pont).
- 66 A Bíróság e tekintetben megállapította, hogy az alaprendelet 18. cikkéből kitűnik, hogy az uniós jogalkotó nem kívánt olyan jogszabályi vélelmet kialakítani, amely az érdekelt vagy érintett felek együttműködésének hiánya alapján közvetlenül lehetővé tenné a kijátszás fennállásának megállapítását, ezáltal mentesítve az uniós intézményeket mindennemű bizonyítási követelmény alól. Figyelemmel ugyanakkor arra a lehetőségre, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján akár végleges ténymegállapítások tehetők, illetve arra, hogy az együtt nem működő vagy csak részben együttműködő féllel szemben kevésbé kedvező bánásmódot lehet alkalmazni, mint ha együttműködött volna, az is nyilvánvaló, hogy az uniós intézmények jogosultak egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján megállapítani az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszás fennállását (2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 36. pont).
- 67 Bármely más megoldás veszélyeztetné az uniós kereskedelmi védintézkedések hatékonyságát, valahányszor az uniós intézmények az együttműködés megtagadásával szembesülnek kijátszás megállapítására irányuló vizsgálat keretében (2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 37. pont).

68 A jelen ügyben az együttműködés hiánya nem az összes exportáló-gyártót érinti, hanem azoknak csupán egy részét. Márpedig egyrészt az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének a szövege nem akadályozza azt, hogy az intézmények egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján megállapíthassák a dömpingellenes intézkedések kijátszását abban az esetben, ha az érintett termék Unióba irányuló importjainak a jelentős részét képviselő exportáló-gyártók nem működtek együtt a vizsgálat során, vagy nem megfelelő módon működtek együtt. Másrészt a kereskedelmi védintézkedések hatékonysága biztosításának a szükségessége a jelen ügyre jellemzőhöz hasonló körülmények között szintén igazolja azt, hogy az említett intézmények jogosultak legyenek arra, hogy egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján állapítsák meg az e rendelkezés értelmében vett kijátszás fennállását.

69 Bár az intézmények jogosultak arra, hogy ilyen körülmények együttesét vegyék alapul, ez nem változtat azon, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében ezeknek a valószínűsítő körülményeknek annak a bizonyítására kell irányulniuk, hogy a jelen ítélet 57. pontjában ismertetett négy feltétel teljesül. A második körülmény tekintetében ezen intézményeknek olyan információkkal kell rendelkezniük, amelyek annak alátámasztására irányulnak, hogy a kereskedelem szerkezetének a megváltozása olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs.

ii) Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos téves jogalkalmazásról

70 A fenti megfontolások alapján kell megállapítani azt, hogy a Törvényszék okfejtése, amint azt a Maxcom, a Tanács és a Bizottság állítja, az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének az alkalmazása tekintetében téves jogalkalmazáson alapul-e amiatt, hogy a megtámadott ítélet 99. pontjában azt állapította meg, hogy a Tanács nem következtethetett arra, hogy fennáll a City Cycle által folytatott átrakodási tevékenység, majd helyt adott a keresetnek, és megsemmisítette a vitatott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését az e társaságot érintő részében.

71 A Maxcom, a Tanács és a Bizottság lényegében azzal érvel, hogy először is a Törvényszék állításával ellentétben a Tanács a vitatott rendelet (78) preambulumbekkezdésében jogosan következtethetett ilyen átrakodási tevékenység fennállására abból a megállapításból, hogy a City Cycle nem valódi, Srí Lanka-i jog szerinti kerékpárgyártó, és nem végez az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott küszöbértéket meghaladó összeszerelési tevékenységet. Másodszor azt kifogásolják a Törvényszékkal szemben, hogy az uniós intézményektől annak bizonyítását követelte meg, hogy a vizsgálat tárgyát képező ország valamennyi exportáló-gyártója átrakodási tevékenységet folytat, és ezáltal megfordította a bizonyítási terhet. Harmadszor azt állítják, hogy még ha a Tanácsnak az átrakodás fennállására vonatkozó következtetései tévesek is lennének, a vitatott rendelet megsemmisítése nem volt igazolt.

72 A Maxcom, a Tanács és a Bizottság ezekkel az érvekkel a megtámadott ítélet 98. és 99. pontját vitatják, melyekben a Törvényszék egyrészt megállapította, hogy a Tanács nem rendelkezett bizonyítékkal ahhoz, hogy a megtámadott rendelet (78) preambulumbekkezdésében megállapítsa, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységet folytatott. Másrészt megállapította, hogy az, hogy a City Cycle nem tudta bizonyítani, hogy valóban Srí Lanka-i kerékpárgyártó, vagy hogy megfelel az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében előírt kritériumoknak, nem tette lehetővé a Tanács számára, hogy automatikusan azt a következtetést vonja le, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységet folytatott.

73 A vitatott rendelet (78) preambulumbekkezdése a Maxcom, a Tanács és a Bizottság, valamint a megtámadott ítélet érveivel ellentétben nem tartalmazza a City Cycle által megvalósított esetleges kijátszási gyakorlat egyéni elemzését.

74 Ez a preambulumbekkezdés e rendeletnek az „átrakodás” című szakaszában található, mely a jelen ítélet 57. pontjában ismertetett négy feltétel közül a másodikkal foglalkozik. E szakaszban a Tanács először is a vitatott rendelet (77) preambulumbekkezdésében közölte, hogy a vizsgálat keretében kezdetben

együttműködő hat vállalatból három tekintetében a vizsgálat nem derített fényt átrakodási tevékenységre. Az Unióba irányuló fennmaradó export tekintetében a Tanács megállapította, hogy nem volt együttműködés. Ezt követően a Tanács e (78) preambulumbekkezdésben rámutatott, hogy egyrészt a Srí Lanka és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének megváltozását megállapította a (58) preambulumbekkezdés, és másrészt nem minden Srí Lanka-i exportáló-gyártó állt elő és működött együtt. Ebből arra következtetett, hogy az ezen exportáló-gyártóknak az Unióba irányuló kivitele átrakodási gyakorlatnak „tulajdonítható”. Végezetül ugyanezen rendelet (79) preambulumbekkezdésében a Tanács megállapította, hogy megerősítést nyert, hogy a Kínából származó termékeket Srí Lankában átrakodták.

- 75 Az átrakodás fennállására vonatkozó következtetés tehát az együttműködést megtagadó valamennyi exportáló-gyártóra vonatkozik, és kettős megállapításon alapul, nevezetesen egyrészt a kereskedelem szerkezete megváltozása fennállásának a megállapításán, és másrészt az együttműködésnek az exportáló-gyártók egy része általi megtagadásának a megállapításán.
- 76 Márpedig amint az a jelen ítélet 65–69. pontjában ismertetett elvekből következik, ez a kettős megállapítás nem tette lehetővé sem annak a megállapítását, hogy a City Cycle egyéni exportáló-gyártóként átrakodási tevékenységben vett részt, sem annak megállapítását, hogy Srí Lanka szintjén ilyen tevékenység valósul meg.
- 77 Egyrészt ugyanis, bár az uniós intézmények nem megfelelő együttműködés esetén jogosultak arra, hogy egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján állapítsák meg a kijátszás fennállását, nem létezik olyan jogi vélelem, amely lehetővé tenné azt, hogy az érdekelt fél együttműködésének a hiányából közvetlenül ilyen kijátszás fennállására lehessen következtetni. Ezenfelül ezen intézményeknek rendelkezniük kell olyan valószínűsítő körülményekkel, amelyek annak a bizonyítására irányulnak, hogy a kijátszás fennállásának a jelen ítélet 57. pontjában ismertetett négy feltétele közül valamennyi teljesül, ideértve az arra vonatkozó feltételt is, hogy a kereskedelem szerkezetének a megváltozása a kijátszási gyakorlatból származik. Következésképpen a Tanács önmagában az együttműködésnek az exportáló-gyártók egy része által való megtagadásából nem következtethetett jogosan az átrakodási tevékenység fennállására.
- 78 Másrészt mivel a kereskedelem szerkezetének a megváltozása az első azon négy feltétel között, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy jogszerűen bizonyított legyen a kijátszás fennállása, a Tanács nem vehette alapul a kijátszás fennállására vonatkozó megállapítást azt alátámasztó valószínűsítő körülményként, hogy e négy feltétel közül a másodikat, mely szerint az ilyen megváltozásnak a kijátszási gyakorlatból kell következnie, ellenőrizték.
- 79 Következésképpen, mivel a Tanács által a vitatott rendelet (78) preambulumbekkezdésében tett kettős megállapítás nem tette lehetővé ezen intézmény számára azt, hogy jogszerűen következtessen a City Cycle-nak az átrakodási tevékenységben egyéni exportáló-gyártóként való részvételére, és azt sem, hogy jogszerűen következtessen ilyen tevékenységnek a Srí Lanka szintjén való fennállására, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 99. pontjában megállapította, hogy a Tanács nem következtethetett jogszerűen az átrakodási tevékenységnek a City Cycle általi megvalósítására, valamint amikor ezt követően helyt adott a keresetnek, és megsemmisítette a vitatott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését az e társaságot érintő részében.
- 80 Ezenfelül a Tanács és a Bizottság által előterjesztettekkel ellentétben a megtámadott ítéletben semmi nem enged arra a következtetésre jutni, hogy a Törvényszék az uniós intézményektől annak a bizonyítását kívánta megkövetelni, hogy valamennyi exportáló-gyártó átrakodási tevékenységet folytat. A Törvényszék ugyanis annak a megállapításával, hogy a Tanács nem következtethetett arra, hogy a City Cycle részéről fennáll az átrakodás, valamint a vitatott rendeletnek a részleges megsemmisítésével csupán az azon tényből eredő következményeket vonta le, hogy a Tanács rendelkezésére álló, a vitatott

rendelet (78) preambulumbekzdésben leírt információk nem tették a számára lehetővé azt, hogy az ország szintjén megvalósuló átrakodási tevékenység fennállására következtessen, és nem minősültek ténybeli alapnak ahhoz, hogy a City Cycle-nak az ilyen tevékenységekben való részvételét megállapítsa.

- 81 A fenti megfontolásokra tekintettel a jogalapok második csoportját megalapozatlanság miatt el kell utasítani.

Az indokolás hiányára, az ellentmondásos indokolásra és a tények elferdítésére alapított jogalapokról

A felek érvei

- 82 A jogalapok harmadik csoportja keretében a Maxcom, a Tanács és a Bizottság arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék nem teljesítette az indokolásra vonatkozó kötelezettségét. A Tanács továbbá arra is hivatkozik, hogy a Törvényszék elferdítette az elé terjesztett tényeket.
- 83 Elsősorban a Tanács és a Bizottság arra hivatkoznak, hogy a megtámadott ítélet nem tartalmaz kellő indokolást, mivel a Törvényszék abban nem fejt ki azokat az indokokat, amelyek miatt a Tanács megsértette az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdését. Egyrészt ugyanis ezen ítélet 98. és 99. pontja nem teszi lehetővé annak a megértését, hogy a Tanáccsal szemben kifogásolt hiba csupán értékelési hiba, vagy nyilvánvaló értékelési hiba. Másrészt a Törvényszék nem fejt ki, hogy az értékelés céljából elé terjesztett bizonyítékok – ideértve a rendelkezésre álló adatokat is – miért nem teszik lehetővé a számára annak megállapítását, hogy a City Cycle részt vett az átrakodási tevékenységben.
- 84 Másodsorban a Maxcom és a Bizottság úgy véli, hogy a megtámadott ítélet indokolása ellentmondásos. Először is a Maxcom előadja, hogy az ezen ítélet 98. és 99. pontjában szereplő megállapítások ellentétesek a Törvényszéknek a második jogalpra vonatkozó következtetéseivel, és különösen az ezen ítélet 131. és 135. pontjában szereplő megfontolásokkal, amelyekben a Törvényszék egyrészt jelezte, hogy a City Cycle által szolgáltatott információk elégtelenek, és másrészt elutasította az arra alapított kifogást, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 18. cikkét, az arányosság elvét és a City Cycle együttműködése hiányának megállapítása vonatkozásában az indokolási kötelezettséget. Másodszor a Bizottság megállapítja, hogy az említett ítélet 97. pontjából az következik, hogy a City Cycle által benyújtott bizonyítékok nem tették lehetővé annak igazolását, hogy a City Cycle valóban Srí Lanka-i jog szerinti exportőr, vagy hogy eleget tett az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek. A Bizottságban e tekintetben az a kérdés merült fel, hogy ha ezek a bizonyítékok arra utalnak, hogy a City Cycle összeszerelési gyakorlatok révén kijátszásban vesz részt, akkor e bizonyítékok miért ne igazolhatnák azt is, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységben is részt vesz. Harmadszor a Bizottság azt kifogásolja a Törvényszékkel szemben, hogy azt állította, hogy egyrészt a Tanács nem rendelkezett olyan valószínűsítő körülménnyel, amely lehetővé tette volna annak a megállapítását, hogy a City Cycle ilyen átrakodási tevékenységben vesz részt, és másrészt a megtámadott ítélet 131. pontjában azt, hogy nagy mennyiségű rendelkezésre álló adat tette lehetővé annak a megállapítását, hogy fennáll a City Cycle részéről a kijátszás.
- 85 Harmadsorban a Tanács azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette az értékelés céljából elé terjesztett tényeket. Először is tekintve, hogy az átrakodást az ország szintjén megfelelő módon bizonyították, és a City Cycle mentesség iránti kérelme megalapozatlan volt, a Törvényszék ebből kizárólag arra a következtetésre juthatott volna, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységet folytatott. Másodszor ezen elferdítés kitűnik a megtámadott ítéletnek a City Cycle mentesség iránti kérelmével kapcsolatos 83., 94., 97., 109., 112. és 121. pontjából is, melyek kizárják, hogy az megfelelt volna azoknak a feltételeknek, amelyeket teljesíteni kell ahhoz, hogy a vizsgálat alatt álló országban való átrakodás következtében a termékek helyi származásúnak minősüljenek.
- 86 A City Cycle vitatja ezeket az érveket.

A Bíróság értékelése

- 87 Először is az indokolás elégtelenségére vonatkozó érv tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság az állandó ítélkezési gyakorlata szerint az ítélet indokolásából világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a Törvényszék érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék az általa hozott határozat indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (2014. április 10-i Areva és társai kontra Bizottság ítélet, C-247/11 P és C-253/11 P, EU:C:2014:257, 54. pont).
- 88 E tekintetben egyrészt az a körülmény, hogy a megtámadott ítélet 98. és 99. pontja nem közli, hogy a Tanács által elkövetett hiba csupán egy egyszerű értékelési hiba, vagy nyilvánvaló értékelési hiba, semmiképpen nem vonhatja maga után a megtámadott ítélet hatályon kívül helyzését.
- 89 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság megállapította, hogy azon bizonyítékoknak a Törvényszék általi felülvizsgálata, amelyekre az uniós intézmények megállapításait alapítják, nem minősül olyan új tényértékelésnek, amely az intézmények tényértékelése helyébe lép. E felülvizsgálat nem veszi át ezen intézményeknek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódik, hogy ezen elemek alátámaszthatják-e az intézmények következtetéseit. A Törvényszéknek így nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és következtetésességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd ebben az értelemben: 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209, 35. és 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 90 Márpedig a jelen ügyben a Törvényszék, amint az a jelen ítélet 79. pontjából kitűnik, téves jogalkalmazás nélkül megállapította, hogy azok az elemek, amelyekre a Tanács az átrakodási tevékenységnek a Srí Lanka szintjén való fennállására vonatkozó következtetését alapította, nem voltak olyan jellegűek, hogy alátámaszthatták volna ezt a következtetést. A jelen ítélet előző pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel a megtámadott ítélet 98. pontjából hallgatólagosan, de szükségszerűen az következik, hogy a Törvényszék e pontban nyilvánvaló értékelési hibát állapított meg.
- 91 Másrészt, ami azt a tényt illeti, hogy a Törvényszék nem fejtette ki azokat az indokokat, amelyek miatt az elé terjesztett bizonyítékok nem teszik lehetővé azon következtetés levonását, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységben vett részt, elég rámutatni arra, hogy az ilyen érv nem felel meg a tényeknek, mivel a Törvényszék kifejtette ezeket az indokokat. E bíróság a megtámadott ítélet 98. és 99. pontjában egyrészt kifejtette, hogy a Tanács nem rendelkezett olyan valószínűsítő körülménnyel, amely lehetővé tette volna ezt a következtetést, és másrészt az említett következtetés nem vonható le azon körülmény alapján, hogy e társaság nem bizonyította, hogy valóban Srí Lanka-i jog szerinti jogártó, vagy hogy megfelel az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében előírt kritériumoknak.
- 92 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat állítólagosan hiányos indokolására alapított érvet el kell utasítani.
- 93 Másodsorban, a megtámadott ítéletben foglalt ellentmondások állítólagos fennállását illetően először is meg kell állapítani, hogy az ezen ítélet 98. és 99. pontjában foglalt megállapításoknak nem mondanak ellent a második jogalpra vonatkozó megállapítások, amelyekben a Törvényszék egyrészt jelezte, hogy a City Cycle által szolgáltatott információk elégtelenek, és másrészt elutasította az arra alapított kifogást, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 18. cikkét, az arányosság elvét és a City Cycle együttműködése hiányának megállapítása vonatkozásában az indokolási kötelezettséget. Amint ugyanis a jelen ítélet 66. pontjából kitűnik, bár az uniós intézmények nem megfelelő együttműködés esetén jogosultak arra, hogy egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján állapítsák meg a kijátszás fennállását, nem létezik olyan jogi vélelem, amely lehetővé tenné azt, hogy az érdekelt fél együttműködésének a hiányából közvetlenül ilyen kijátszás fennállására lehessen következtetni.

- 94 Másodsor, a megtámadott ítélet 97. pontjára, és arra vonatkozó érvet illetően, hogy a bizonyítékok arra utalnak, hogy a City Cycle összeszerelési tevékenység útján kijátssza a dömpingellenes intézkedéseket, elég megjegyezni, hogy a megtámadott ítélet nem tartalmaz megállapítást az e társaság által megvalósított összeszerelési tevékenységre vonatkozóan, így ezen érv nem felel meg a tényeknek.
- 95 Harmadsor, az azon megfontolások közötti állítólagos ellentmondás érintően, amelyek szerint egyrészt a Tanács nem rendelkezett olyan valószínűsítő körülménnyel, amely alapján arra következtethetett, hogy a City Cycle átrakodási tevékenységet folytat, és másrészt nagy mennyiségű rendelkezésre álló adat tette lehetővé ennek a megállapítását, meg kell állapítani, hogy ez az érv a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapszik. A Törvényszék a megtámadott ítélet 131. pontjában ugyanis elutasította a City Cycle-nak az indokolási kötelezettségnek a Tanács általi, azáltal megvalósuló megsértésére vonatkozó kifogását, hogy a Tanács elmulasztotta kifejtetni, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében milyen rendelkezésre álló tényeket vett figyelembe. Következésképpen a Törvényszék a Bizottság állításaival ellentétben semmilyen módon nem állapította meg az említett pontban, hogy a rendelkezésre álló tények lehetővé tették a kijátszás fennállásának a megállapítását. Így a megtámadott ítélet 131. és 135. pontjában foglalt megállapítások között nem érzékelhető ellentmondás.
- 96 Következésképpen megalapozottság miatt el kell utasítani azt az érvet, amely szerint a megtámadott ítélet indokolása ellentmondásos.
- 97 Harmadsorban a Tanács által hivatkozott tények elferdítése tekintetében meg kell állapítani, hogy először is az ezen intézmény által kifejtettekkel ellentétben a megtámadott ítélet 79. pontjából az következik, hogy nem állapítható meg, hogy a kijátszási tevékenység fennállását az ország szintjén megfelelő módon bizonyították. Másodsor, bár a Tanács azzal érvel, hogy ilyen elferdítés tűnik ki a megtámadott ítéletben foglalt, a City Cycle mentesség iránti kérelmére vonatkozó megfontolásokból is, amelyek kizárják, hogy az utóbbi megfelel azoknak a feltételeknek, amelyeket teljesíteni kell ahhoz, hogy a vizsgálat alatt álló országban való átrakodás következtében a termékek helyi származásúnak minősüljenek, a Tanács nem pontosítja, hogy a Törvényszék e következtetésekkel hogyan ferdítette el az értékelés céljából elé terjesztett tényeket. A Tanács ezen érvét tehát megalapozatlanság miatt el kell utasítani.
- 98 Következésképpen a tények elferdítésének a fennállására vonatkozó érvet, valamint a jogalapok harmadik csoportját teljes egészében el kell utasítani megalapozatlanság miatt.

A Bizottság által az eljárási jogainak a megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 99 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette az eljárási jogait, mivel megtiltja a számára, hogy beavatkozási beadványt terjesszen elő. E tekintetben először is ezen intézmény emlékeztet arra, hogy a Törvényszék úgy döntött, hogy helyt ad a gyorsított eljárás iránti kérelemnek, amely a Törvényszék eljárási szabályzata 76a. cikke 2. §-ának az e bíróság előtti eljárás idején hatályos változata szerint kizárja a Bizottság mindenfajta írásbeli beavatkozását. Márpedig az említett bíróság azon határozata, hogy ezen eljárás kedvezményét nyújtsa, nem rendelkezik indokolással. A Törvényszék 19,3 hónapot vett igénybe az ítéletének a meghozatalához, jóllehet egy e bíróság előtt lefolytatott eljárás átlagos tartama a 2014-es év során 23,4 hónap lett volna.
- 100 A Bizottság ezenfelül előadja, hogy amikor kiderült, hogy az ügy jóval bonyolultabb, mint amire a Törvényszék számított, kérelmet terjesztett elő az iránt, hogy pervezető intézkedés keretében beavatkozási beadványt terjeshessen elő. Ezt a kérelmet azonban 2014. július 9-én indokolás nélkül

elutasították. Ezenfelül a Törvényszék előtti eljárás tényleges tartamára tekintettel az ügy kezelése meggyorsításának a szükségessége nem indokolta azt, hogy a Törvényszék folyamatosan megtagadja annak engedélyezését, hogy a Bizottság beavatkozási beadványt terjesszen elő.

- 101 Végezetül a Bizottság véleménye szerint a Törvényszék következtetései, amelyek az álláspontja szerint téves jogalkalmazást valósítanak meg, a vizsgálati tevékenységeihez kapcsolódnak. E következtetései eltérőek lettek volna, ha engedélyezi, hogy a Bizottság a tárgyalás előtt kifejtse az álláspontját.
- 102 A City Cycle vitatja ezeket az érveket.

A Bíróság értékelése

- 103 Először is a Törvényszék azon döntési lehetőségét illetően, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 76a. cikke 2. §-ának az e bíróság előtti eljárás idején hatályos változata szerint biztosíthatja a gyorsított eljárás kedvezményét, meg kell állapítani, hogy ezen eljárási szabályzat 116. cikkének 3. §-a értelmében a beavatkozó a jogvitát beavatkozáskori állásában fogadja el.
- 104 Márpedig a jelen ügyben a Bizottság a beavatkozási kérelmét 2013. október 17-én nyújtotta be a Törvényszék Hivatalához, a City Cycle által előterjesztett, gyorsított eljárás iránti kérelemnek pedig 2013. október 8-án adtak helyt.
- 105 Következésképpen a Bizottság köteles volt arra, hogy a jogvitát beavatkozáskori állásában fogadja el, és nem vitathatja jogosan a gyorsított eljárásban történő határozathozatalra vonatkozó döntést.
- 106 Másodszor, a Törvényszékkel szemben felhozott azon kifogást illetően, hogy elutasította a Bizottság által pervezető intézkedések iránt előterjesztett kérelmet, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében főszabály szerint kizárólag a Törvényszék ítélni meg, hogy esetlegesen szükség van-e kiegészíteni azokat az információkat, amelyekkel az előtte folyamatban lévő ügyben rendelkezik (lásd: 2016. június 9-i PROAS kontra Bizottság ítélet, C-616/13 P, EU:C:2016:415, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Annak mérlegelése, hogy az eljárási iratok bizonyító erejűek-e, vagy sem, a Törvényszék kizárólagos tényértékelési hatáskörébe tartozik, és az nem képezi a tárgyat a Bíróság által a fellebbezés keretében végzett felülvizsgálatnak, kivéve a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok elferdítése esetét, illetve azt az esetet, ha a Törvényszék megállapításainak ténybeli pontatlansága az ügy irataiból kitűnik (lásd ebben az értelemben: 2016. január 28-i Heli-Flight kontra AESA ítélet, C-61/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:59, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 107 Márpedig a jelen ügyben a Bizottság nem hivatkozik a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok elferdítésére, vagy a Törvényszék megállapításainak ténybeli pontatlanságára. Következésképpen nem vitathatja jogosan azt, hogy a Törvényszék a pervezető intézkedések iránti kérelmét elutasította.
- 108 Harmadszor, bár a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék megállapításai eltérőek lettek volna, ha engedélyezik a Bizottság számára, hogy a tárgyalás előtt kifejtse az álláspontját, nem pontosítja sem azt, hogy ez a Törvényszék mely megállapításaira vonatkozik, sem azt, hogy ezen megállapítások mely indokok miatt lettek volna eltérőek.
- 109 Következésképpen a jelen jogalapot megalapozatlanság miatt el kell utasítani.
- 110 A fenti megfontolásokra tekintettel a jelen fellebbezéseket el kell utasítani.

A költségekről

- 111 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 112 A Maxcomot, a Tanácsot és a Bizottságot, mivel pervesztesek lettek, a City Cycle kérelmének megfelelően kötelezni kell mind a T-413/13. sz. ügyben lefolytatott elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezési eljárásokban felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a C-248/15. P., a C-254/15. P. és a C-260/15. P. sz. ügyekben benyújtott fellebbezéseket elutasítja.**
- 2) **A Maxcom Ltd, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság a saját költségeiken kívül viselik a T-413/13. sz. ügyben lefolytatott elsőfokú eljárásban, valamint a fellebbezési eljárásokban a City Cycle Industries részéről felmerült költségeket is.**

Aláírások